

Spirit of Bosnia / Duh Bosne

An International, Interdisciplinary, Bilingual, Online Journal
Me?unarodni, interdisciplinarni, dvojezi?ni, online ?asopis

Fisharmonika

Tin Ujevi?

Slika moje duše nema kronike.
Krajolik misli, to je zvuk harmonike.
Šišmiš je u kraju ko mrena na o?ima.
Gdje se sanja po?inje? gdje se do?ima?
Zemlji rastu kose. Taj je mjesec kopija
s neke razglednice stare, što me opija.
Mi smo išli putem. Put je bio dug.
Kasno opazismo da je taj put krug.
Po danu mjesec na nas svoju slutnju sipa.
Divlji kesten cvjeta i miriše lipa.
U nama plamen skitni strasnika.
No? nam šalje ?uka, svoga glasnika.
I sve no?u biva puno svete strave.
Šešir nam se diže sam vrh budne glave.

Nas ?e obuzeti gorostasna šuma,
izrasti ?e liš?e ?ak i povrh uma.
Je li usna zbori ili nebo svira?
Gostiona uz put sjedište je mira.
Istinskomu bi?u mi smo prešli me?u.
Žarki pelud s cvijeta pao nam na vje?u.
No?as ?e se jasno složiti zvonici:
Aleluja, sre?o ustaju bonici.
Nama opet služe neumorne noge
do nade na zemlji i svjetlosti mnoge.
Tim krajem sutona što sanja o zori
šiknuti ?e no?as blijedi reflektori.
Kriknuti ?e ptice: gori šuma, gori.
A kad mlaz svjetlosti pane povrh pjesme,
probudit ?e lugom pozaspale ?esme
i presahla vrela i umorne rijeke
kojim vjetar nosi sve jeke daleke.
Eto, zbori zemlja; eto šuma pla?e:
kad kr?ma na drumu do?eka svira?e.
I ta svirka naše razgovore prije?i,

i ti sneni zvuci jesu naše riježi.

Nužno, netko fali, kad nas pjesma smami.
Gledamo se blijedi. Falimo mi sami.

(1936.)

The preceding text is copyright of the author and/or translator and is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 Unported License.